

افتتاح دستاوردهای سابق توسط حسن روحانی!

صفحه ۲

رئیس کل بانک مرکزی:

فعالیت مؤسسات اعتباری مجوزدار را تضمین نمی‌کنیم

صفحه ۲

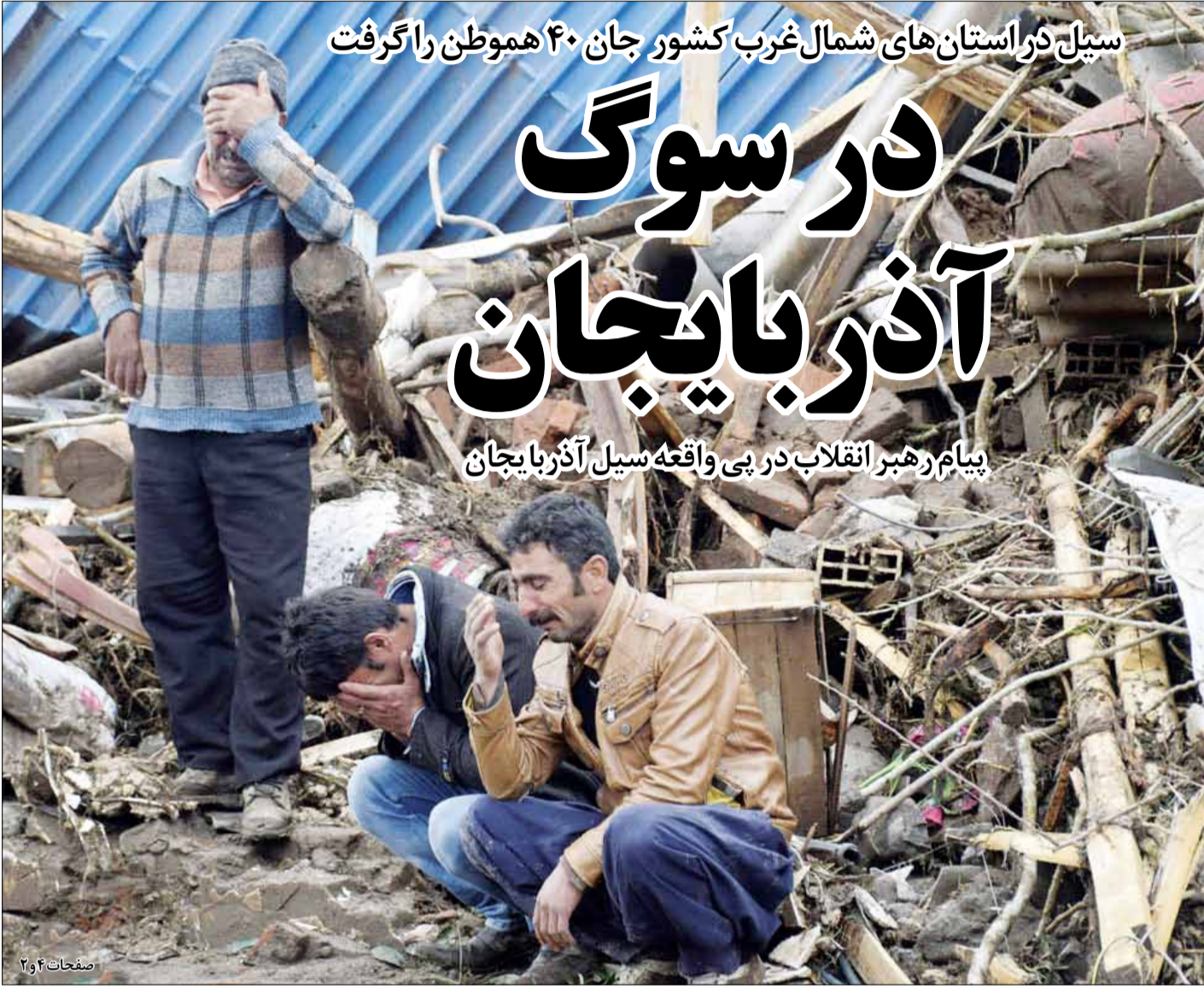
یادداشت امروز

رکوردهای روحانی!

حسین قدیانی

الساعة دارم به رکوردهای این دولت فکر می‌کنم و به حرف آن پیرمرد که جلوی دکه روزنامه‌فروشی «رکورد» را «کود» دیده بودا در دولت اعتدال اما رکوردهایی زده شد که بعد است آثار شوم آن، به این زودی‌ها از بین برودا در ماجرای صندوق ذخیره فرهنگیان، رکورد فساد زده شد و البته از یاد نمی‌بریم که دولتمردان اعتدالی، فساد به آن بزرگی را «بدعی معوق» نامیدند! همچنان که در استان هراز و یک فیض، متخلفان، ناگهان شدند «ذخیره و امانتدار»! پس در دولت اعتدال، به‌موازات زدن رکورد فساد، رکورد دیگری هم در واکنش دولتمردان درجه اول به مقوله فساد دوروبری‌ها زده شد! کی بود اول بار که ما مطبوعات به موضوع حقوق‌های نجومی پرداختیم؟! از آن روز تا امروز، دولت اعتدال، حتی یک مدیر ویژه‌خسوار را هم به قوه‌قضائیه معرفی نکرده اما به شماری از این مدیران، شگفتا که مناصب جدید داده و این در حالی است که آقای روحانی چند هفته بعد از رسانهای شدن موضوع دریافتی‌های کلان، در جمع مردم کرمانشاه، مدعی شد در دولت اعتدال، خط قرمزی برای مبارزه با فساد نیست! و این یعنی دولت کنونی، در خلف وعده هم، رکورددار محسوب می‌شود! وعده تحول اقتصادی در یک بازه زمانی کوتاه و بعد، منکر شدن اصل و اساس این وعده! یا آن وعده برجانی که از بعد امضای توافق، همه تحریم‌ها بالمره لغو می‌شود! همه تحریم‌ها اما بالمره یا حتی غیر بالمره، لغو نشد که هیچ، هر از چندی شاهدیم دشمن خبیث، لیست تحریم‌ها را درازتر هم می‌کند! در ادبیات سران دولت اعتدال، برجام، معجزه شد، فتح‌الفتوح شد، آفتاب تابان شد، ابر شد، رعد و برق شد، باران شد، این اواخر نوزاد هم شد اما عجبا از این «ابر و باد و مه و خورشید و فلک» که همه چیز شد و همه چیز هست! الا آنچه باید باشد! با این همه، ما از سر انصاف و رواداری، وعده‌های آنچنانی را می‌گذاریم و می‌گیریم و تنها بسنده به این می‌کنیم که دولت محترم، لطف کند و کارنامه ۴ ساله خود را ارائه دهد! ذیل این مفهوم کلی، خبرنگار خامی از وزیر راه دولت اعتدال، مستند به شواهد، پرسشی کاملاً مصادیقی لیکن کاملاً مترجمانه مطرح می‌کند که جناب آخوندی، میکروفون را از دست ایشان می‌قاپد! و رکوردی تازه و بلکه هم نوبرانه، در مواجهه دولت با اصحاب رسانه پدید می‌آورد! ناخودآگاه یاد سخنان حسن روحانی در روز افتتاح نمایشگاه مطبوعات می‌افتیم که «نمیدید دهان‌ها را به پهانه‌های واهی!» واقعا باید بررسی شود که از «پناه می‌برم به خدا» بستان دهان منتقد! تا زیرآب‌زنی روزنامه‌منتقد پیش بسزگان و تا تمنای توقیف مطبوعات پیش قاضی‌القضات و تا قاپوسیدن میکروفون از دست خبرنگار، آن هم خبرنگار خانم و آن هم در پاسستور، چه بر سر انصاف و قول و قرار دولتمردان مدعی اعتدال آمده است؟! اینها حالا هیچ! برویم سروقت مقوله «بی‌عملی» که این یکی حتی صدای هواداران دولت را هم در حد تیتربیک و سرمقاله درآورده، تا آنجا که از دولت خسته فعلی، تلقی به «دولت بی‌تصمیم» می‌کنند! دولتی که از فرط کجولت و خستگی، اساساً حال تصمیم‌گیری در حوزه اقتصاد و معیشت را ندارد! در آخرین نمونه، همین دیروز رئیس کل بانک مرکزی که باری پیش از این، عابدی مردم از برجام را «تقریباً هیچ» خوانده بود، در اظهار نظری مضحک مدعی شد «بانک مرکزی فعالیت مؤسسه اعتباری دارای مجوز را هم تضمین نکرده است!» سخن عجیب و غریبی که برای خودش و در نوع خودش، حتماً یک رکورد تماشایی محسوب می‌شود! بگذریم که جمله قصار هم هست! بخوایم بشمارم باز رکوردهای دولت روحانی را، لاجرم باید یاد کنیم از بیکاری و نچرخیدن تومانی چرخ سانس‌تیرفیوژها و کارگاه‌های کوچک و کارخانه‌های بزرگا! و چه جالب، وقتی مشاهده کردیم که آقای روحانی، اعتراض مردم معترض به بیکاری را «شمار» خواند و مدعی شد با «شمار» مشکلی حل نمی‌شود! گفت: «جانا سخن از زبان ما می‌گویی!» حل مشکل بیکاری «تصدیر» می‌خواهد و تمنای تدبیر از «دولت بی‌تصمیم»، الحق والانصاف، ۲۵ کیلوگرمی شیرخشک را در دستور کار قرار داد!

ادامه در صفحه ۵

سیل در استان‌های شمال غرب کشور جان ۴۰ هموطن را گرفت

در سوگ آذربایجان

پیام رهبر انقلاب در پی واقعه سیل آذربایجان

صفحات ۲ و ۴

محصول است، اینکه نمی‌شود!» عباس کشاورز، معاون حجتی در رابطه با افشاح دولت در دیر کرد عجیب و غریب در پرداخت پول به اصطلاح خرید تضمینی گندم کشاورزان در طرح خودکفایی می‌گوید: کشاورزان به جای اینکه برنامهریزی لازم برای استفاده از علف‌کش‌ها، کود بی‌سایقه‌ای بر اقتصاد کشور حاکم بود که نمونه آن را در دهه‌های گذشته ندانستیم. وی با اشاره به عدم هماهنگی دولتمردان در تنظیم بازار، علت کمبود مرغ با افزایش قیمت در برخی مقاطع زمانی را چنین عنوان کرد: شبکه‌های توزیع زیرمجموعه وزارت صنعت و تجارت هستند و براساس قانون انتزاع مسؤلیت تنظیم بازار بر عهده وزارت جهاد کشاورزی است. طبیعی است شبکه‌های توزیع از دستور مستقیم وزارت جهاد کشاورزی تبعیت نمی‌کنند. موجودی شرکت پشتیبانی امور دام هم اگر بموقع تحویل گرفته و توزیع نشود، عملاً تأثیری بر تنظیم بازار ندارد.

مرغ بی‌مرغ! کاهش عرضه کتچاله مورد نیاز مرغداری‌ها، گرانی ناگهانی اقلام مورد نیاز و سوءاستفاده از شبکه توزیع برای کاهش عرضه مرغ در بازار از ساده‌ترین روش‌های به کار رفته در سال‌های اخیر برای دریافت مجوز واردات و تضعیف و ورشکستگی بخش تولید بوده است. سال ۹۵ در حالی که با تولید سالانه ۲ میلیون تن گوشت مرغ در کشور به خودکفایی رسیدیم، تولیدکنندگان به دلیل به صرفه نبودن اقتصادی تولید و ضرر و زیان ۲ ساله این صنعت، در مقابل نهاد ریاست جمهوری اعتراض کردند. تولیدکنندگان معتقد بودند دولت هیچ حمایتی از صادرکنندگان نمی‌کند و بدون برنامه‌ریزی دولت توان عرضه این محصول در بازارهای رقابتی وجود ندارد.

در همین رابطه حجتی، در پاسخ به انتقاد برخی اعضای هیأت نمایندگان اتاق بازرگانی گفت: من بازرگان نیستم اما سیاست‌های بازرگانی را اعمال می‌کنم، به عنوان مثال: در کشور فرانسه هیچ مرغداری‌ای وجود ندارد که خرید تولیداتش تضمین نشده باشد.

خودکفایی ممنوع! البته وزیر جهاد کشاورزی به‌رغم همه کارشکنی‌ها موفق شد اقدامات خوبی همچون خودکفایی در تولید گندم را به سرانجام برساند اما به علت عدم همراهی بدنه دولت در همان حوزه نیز با سبیلی از نارضایتی کشاورزان گندم کار مواجه شد. به نحوی که رئیس دستگاه قضا در سال ۹۴ رسماً به موضوع ورود کرد و گفت: «وزیر جهاد کشاورزی با ایقان و یقین می‌گوید ما نمی‌خواهیم گندم وارد کنیم اما وزیر دیگر دنبال وارد کردن این

ادامه در صفحه ۵

چرا نه به روحانی

کشاورز و دامدار بر خاک سیاه

درآمدهای کلان کشور در بخش «واردات» طبیعی است که شاخص‌های رفاه اجتماعی نیز کاهش یافته و به عبارت ساده‌تر مردم هر روز فقیرتر شوند! چرا که درآمد محدود ما به‌رغم افزایش، برای رونق بخشی به اقتصاد اروپایی‌ها و چینی‌ها و ترک‌ها هزین شده است. اما آیا ممکن است هیچ ایرانی وطن‌پرستی رویه مذکور را تأیید کند؟

تولید صرفه ندارد! بخشی از حامیان اقتصاد سرمایه‌داری در حمایت از تصمیم‌سازی‌های «واردات مجور» دولت روحانی در حوزه غذا و فرآورده‌های غذایی، تئوری به صرفه نبودن «تولید» در داخل را بدون توجه به اهمیت استراتژیک عدم وابستگی غذایی به خارج از مرزها، مطرح کرده‌اند و به همین دلیل ورشکستگی کشاورزان و دامداران را توجیه می‌کنند. محمود حجتی، وزیر جهاد کشاورزی در پاسخ به چهره‌های مشهور نظریه «تولید ممنوع» می‌گوید: «کشورهای صنعتی با وجود بیماری‌ها، آفات و سرما و گرما در محصولات کشاورزی روزانه بالغ بر ۱۰ میلیارد دلار یارانه به بخش کشاورزی پرداخت می‌کنند. همچنین اتحادیه اروپایی سالانه ۴۰ میلیارد یورو به تولیدکنندگان غلات یارانه می‌دهد و نزدیک به ۴۰ درصد بودجه بخش کشاورزی اروپا به صورت یارانه پرداخت می‌شود. زاپس برجش را با قیمتی بیش از ۱۰۰ برابر نرخ جهانی تولید می‌کند! بعضی در داخل می‌گویند چرا قیمت فلان محصول ما از متوسط جهانی بیشتر است. نباید اینگونه درباره محصولات کشاورزی مقایسه انجام داد چراکه باید هر محصول را با توجه به اقتصاد داخلی همان کشور ارزیابی کرد.»

حجتی در توضیح می‌گوید: «برای اینکه بتوانیم منابع پایه را حفظ کنیم باید زیرساخت‌ها را توسعه دهیم و برای توسعه زیرساخت‌ها ساخت شبکه‌های آبیاری و زه‌کشی، توسعه سامانه‌های نوین آبیاری، تصفیه و نوسازی اراضی، عملیات خاک‌ورزی، توسعه مکانیزاسیون، گسترش تولید بذر و نهال مقاوم به تنش‌های خشکی و شوری، توسعه کشت نشانی و توسعه گلخانه‌ها و توسعه فعالیت‌های آبخیزداری باید صورت گیرد».

بودجه تولید یا واردات؟ درآمد محدود کشور یا باید صرف افزایش ۳۸ درصدی واردات غذا شود یا در زیرساخت هزینه شده و کشاورزی و دامداری ایران را پیشرفته و مثل تولیدکنندگان اولیه محصولات کشاورزی و دامداری و مشاغل وابسته به آنها کاملاً طبیعی است. به همان نسبت با افزایش بیکاری و هزینه کرد

نگاه امروز جمهوری دکتر حسن روحانی از منظر خام‌فروشی نفت و گاز که نظیر بود اما شاید سوال بسیاری از مردم این باشد که با درآمد حاصل چه تغییر مثبتی در جامعه ایجاد شده و اصولاً اگر درآمد کشور بویژه در ۲ سال اخیر خوب بوده چرا وضعیت زندگی مردم به پایین‌تر از وضع تحریم‌ها سقوط کرده است؟ چرا بیکاری زیاد شده و به چه علت چرخ زندگی تولیدکنندگان و فناوران و صنعت‌کاران قفل شده است؟

برجام، کلید واردات؟ فلات ایران، از عهد قدیم محل کشت و زرع و تولید غذای مردم منطقه بوده است. این کشاورزان و دامداران ایرانی بودند که امنیت غذایی بسیاری از اقوام همسایه را تأمین می‌کردند و تجارتی مبتنی بر همین عرصه را سالیان درازی اداره کرده و برای ما به ارث گذاشتند. با این وجود شاید باورپذیر نباشد اما از زمان کشف مخازن انرژی‌های تجدیدناپذیر تاکنون به طور میانگین ۳۰ تا ۴۰ درصد از درآمد حاصل از فروش نفت و گاز را خرج «واردات غذا» کرده‌ایم و این آمار در پسابرجام در برخی حوزه‌ها افزایش چشمگیری یافته است. ایران و ۱۰۵ بندی وجود دارد که به تسهیل واردات و تأمین خوراک و دارو اشاره می‌کند: «بک خط اعتباری ایجاد خواهد شد تا تجارت اقلام انسانی مورد نیاز برای استفاده داخلی ایران با استفاده از درآمدهای نفتی مسدود شده در خارج تسهیل شود که شامل تجارت اقلامی از قبیل محصولات غذایی و کشاورزی، دارو، تجهیزات دارویی و هزینه‌های درمانی در خارج کشور می‌شود. این کانال اعتباری، بانک‌های خارجی مشخص و بعضی بانک‌های ایرانی را در بر می‌گیرد که تعیین خواهند شد.»

با این احتساب عجیب نیست که طبق آمار گمرک جمهوری اسلامی، در ۹ ماه ابتدایی سال ۹۵ میزان واردات ایران بالغ بر ۳۰ میلیارد دلار یعنی کمی بیش از درآمدهای نفتی اعلام شده که از این میزان حدود ۷ میلیارد دلار سهم محصولات غذایی بوده است. البته اگر آمار قاچاق را هم به این آمارها اضافه کنیم، نزدیک به ۲ برابر درآمد حاصل از فروش نفت و گاز، «واردات» داشته‌ایم! در این مدت محصولاتی چون ذرت، گندم، دانه سویا، کتچاله سویا و برنج نه تنها در صدر محصولات غذایی وارداتی، بلکه در صدر کل محصولات وارداتی ایران بوده‌اند. در چنین شرایطی ورشکستگی مکرر اقشار مختلف مردم مثل تولیدکنندگان اولیه محصولات کشاورزی و دامداری و مشاغل وابسته به آنها کاملاً طبیعی است. به همان نسبت با افزایش بیکاری و هزینه کرد

انتخابات

در آخرین روز ثبت‌نام انتخابات ریاست جمهوری بدریاش انصراف داد؛ قالیباف ثبت‌نام کرد

نسیم وحدت قرار خدمت

معاون اول روحانی هم کاندیدا شد

صفحه ۲

یادداشت یک

برای بدریاش سرباز نجیب انقلاب

سیدعابدین نورالدینی

انصراف مهرداد بدریاش از کاندیداتوری در انتخابات ریاست جمهوری دوازدهم بذر امید را در دل نسل جدید حزب‌الله کاشت؛ امید به ارتقای سطح سیاست‌ورزی انقلابی در نسل سوم انقلاب اسلامی ایران. آنچه بدریاش کرد نور امید بود در آنچه طی هفته‌های اخیر امت حزب‌الله از احساس تکلیف‌های ناپه‌نگام دید. از خودگذشتگی و ذکاوت توأمان بدریاش در انصراف از ثبت‌نام در انتخابات ریاست جمهوری به وضوح قابل رؤیت بود.

مهرداد بدریاش طی یک سال اخیر بیشتر از همه کاندیداهای جبهه مردمی انقلاب اسلامی به سفرهای استانی رفت، دیدارهای مردمی داشت و از نزدیک در جریان مطالبات عمومی مردم قرار گرفت. از جلسات متعدد با جوانان و نخبگان در محیط‌های دانشگاهی و مساجد تهران، اصفهان، فارس، مازندران و... گرفته تا حضور در روستاهای دورافتاده خراسان جنوبی و دیدار با خانواده شهیدهای اهل سنت، یک واقعیت بزرگ و مهم را برای پسر محبوب و نجیب حزب‌الله عیان‌تر از هر زمان کرده بدریاش ایران را دید و شنید که «شکم گرسنگان میل به تفاخر ندارد».

بدریاش البته هم‌زمان مجموعه‌ای از جوانان نخبه و انقلابی را در کنار خود جمع کرد. بدریاش، بسیجی از جوانان انقلابی را در سراسر کشور به‌وجود آورد. جوانانی که عمده آنها بالاترین مدارج دانشگاهی را کسب کرده‌اند و دغدغه آباد کردن سرزمین خود را دارند. آنچه بدریاش کرد این بود که ظرفیت این جوانان نخبه و البته کارآمده را در راستای تغییر وضعیت موجود منسجم کرد. از سوی دیگر با تشکیل و راه‌اندازی جریان مردمی انقلابی «جهران» فرزندان نسل سوم خمینی (بربره) وارد مرحله کادرسازی و تبیین و تدوین فعالیت انقلابی برای نجات کشور از وضعیت اقتصادی فعلی شدند. جوان نخبه حزب‌اللهی اگرچه ارتباط میدانی با مردم و نیز همفکری کنگانی با جوانان انقلابی را به صورت هم‌زمان در دستور کار قرار داد اما نشان داد که مسیر مقابله با جریان فرتوت مدیریت اجرایی وابسته و ناتوان فعلی، متعهد به مصالح و منافع جریان انقلاب است.

بدریاش در حوزه جریانی نیز هم‌افزایی جریان انقلاب برای عبور از دولت پیر و خسته را در اولویت دانست. از همان ابتدا تدبیر جبهه مردمی نیروهای انقلاب اسلامی را پذیرفت و برنامه‌ها و پیشنهادات خود برای بهبود وضعیت فعلی کشور را با آنها به اشتراک گذاشت. او برنامه‌های خود را در جمع کمیته‌ها و نیز در دومین مجمع ملی نیروهای انقلاب اسلامی تبیین کرد. رای جوهر بدریاش در انتخابات دومین مجمع ملی سوم مردمی نشان داد نخبگان انقلابی در سراسر کشور به این جوان خوشفکر و محبوب امید و اعتماد دارند. شورای مرکزی جبهه مردمی نیز به این اعتماد عمومی به بدریاش اعتماد کرد و بدریاش آماده ثبت‌نام برای کاندیداتوری در انتخابات ریاست جمهوری دوازدهم شد.

بدریاش همه فعالیت‌ها و اقداماتی را که برای یک کاندیداتوری عالمانه و هدفمند باید انجام می‌داد، انجام داد؛ در عرصه میدانی مطالبات عمومی مردم را از نزدیک شنید، هم با تشکیل یک تشکیلات جوان نخبه، یک برنامه مدون برای حل این مشکلات تهیه کرد و بر اطمینان و اعتماد ریش‌سفیدان حزب‌اللهی برای عرضه این برنامه در انتخابات تأکید کرد.

ادامه در صفحه ۵